

Story of love

รัก ดักจับเจ้าพ่อ

CALLER
DEL
ROSARIO

LAS
NIE

LAS
PA

การะเกด

เกมรักดักจับเจ้าพ่อ

แต่งโดย การะเกด

เลขมาตรฐานสากลประจำหนังสือ ISBN 978-616-240-097-1

ราคา 99 บาท

สงวนสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537

บรรณาธิการบริหาร	อนุษา กอบจิตวิวัฒน์
บรรณาธิการ	ธัญวลัย กอบจิตวิวัฒน์
ผู้ช่วยบรรณาธิการ	สาโรจน์ นาเจริญ ฐิติพร มีญาติ
กองบรรณาธิการ	Green mind Team
พิสูจน์อักษร	บพดล คงคาหลวง กอบกุล ไข่อึ้ง
ออกแบบปก	golf
ออกแบบรูปเล่ม	ประนอมพร ตรีสุวรรณ
พิมพ์ที่	ออฟเซ็ท ศรีเอชั่น

จัดพิมพ์โดย

สำนักพิมพ์กรีนมายด์

เลขที่ 1/554 ถนนรามคำแหง มีนบุรี กรุงเทพฯ 10510

โทรศัพท์ 0-2540-3728 โทรสาร 0-2540-4408

<http://www.greenmindbook.com>

E-mail : greenmindbook@hotmail.com

จัดจำหน่ายทั่วประเทศโดย

กรีนมายด์ บิ๊คส์

เลขที่ 1/554 ถนนรามคำแหง มีนบุรี กรุงเทพฯ 10510

โทรศัพท์ 0-2540-3728 โทรสาร 0-2540-4408

สั่งซื้อ สมัครสมาชิกรายปี ตัวแทนจำหน่าย สอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่

โทร. 08-1423-5373

พิมพ์บน

กระดาษทอนสายตากรีนรีด

www.greenread.com

คำนำ

สวัสดีค่ะ (การเกิดกัมมามๆ สวัสดีทุกท่านพร้อมกับรอยยิ้มกว้างอย่าง
ประจบประแจง) ต้องขออภัยด้วย ที่เล่มนี้ออกมาช้ากว่าที่คิด การเกิดมักมี
ปัญหากับการลืมตัวละครของตนเองอยู่บ่อยครั้ง จึงทำให้การเขียนนิยายที่เป็น
ตอนต่อหรือย้อนอดีตมีปัญหาทุกครั้ง (เขียนไปดูโพลไป) แต่ในที่สุดหนังสือแห่ง
ความภาคภูมิใจอีกเล่มหนึ่งก็เสร็จสมบูรณ์จนได้ ทุกครั้งที่เกิดเขียนหนังสือเสร็จ
เกิดมักจะนั่งคิดถึงใบหน้าของผู้อ่านแต่ละคนว่ากำลังมีความสุขอยู่หรือไม่ และ
ทุกครั้งที่ได้เขียนคำนำตรงนี้ เกิดก็มักจะนึกถึงพี่ๆ เพื่อนๆ ทุกคนที่ทำงานหนัก
(โทรจิกต้นฉบับ 555) ที่กองบก.ทุกท่านที่อุตส่าห์เคี้ยวเชิฐยันทำยอันหนักอึ้ง
ของการเกิดจนหนังสือเล่มนี้และอีกหลายๆ เล่มผ่านพ้นไปได้

และในที่สุดความสุขความสนุกสนานทั้งหลาย ก็ถูกรวบรวมอยู่ใน
หนังสือเล่มนี้แล้ว ดังนั้นขอให้ทุกคนมีความสุขกับการอ่านมากๆ การเกิดจะ
ยินดีอย่างยิ่งและจะพยายามทำให้งานของการเกิดดียิ่งๆ ขึ้นไปอีก เพื่อนักอ่าน
ทุกท่านค่ะ

ด้วยรัก

การเกิด

เกมรักดักจับเจ้าพ่อ

ดักจับเจ้าพ่อ

บทที่ 1

ว่ากันว่าคนเราต่อให้เป็นคนเปิดเผยแค่ไหน ก็ยังต้องมีความลับ ไม่หนึ่ง ก็สองเรื่องที่ไม่อาจบอกใครได้...เวลานี้ไหมทองก็เช่นกัน

เจ้าความลับที่ว่านี้เป็นความลับที่เกิดขึ้นระหว่างที่เธอกับไหมแก้ว พักอยู่ในพระราชวังของเซแบค ประเทศที่คุณลุงซิคของพวกเธอปกครองอยู่

เรื่องมันมีอยู่ว่า เมื่อยี่สิบกว่าปีก่อนแม่ของพวกเธอ ไหมแก้วกับไหมทองซึ่งเป็นพี่น้องฝาแฝดกัน ท่านเคยเป็นคนรักของท่านซิคคนหนึ่ง ทว่าท่านซิคคนนั้น ปิดบังเรื่องการแต่งงานเอาไว้ หลังจากที่ท่านรู้เรื่องเข้าก็เริ่มตีตัวออกห่าง ก่อนจะหายไปจากชีวิตของท่านซิค

ท่านซิคเฝ้าตามหามารดาของไหมแก้วกับไหมทอง จนกระทั่งผ่านไปหนึ่งปี ก็ได้พบว่าผู้หญิงคนนั้นมีคนรักใหม่เสียแล้ว และกำลังจะแต่งงานกัน

ท่ามกลางความไม่เห็นด้วยของญาติพี่น้อง

ด้วยความรักที่ทั้งสองมีให้กันอย่างแท้จริง ทำให้ท่านซิคยอมรามือในที่สุด ทว่าหลังจากแต่งงานกันเพียงสิบกว่าปี บิดาของไหมแก้วและไหมทองก็เสียชีวิต ทิ้งหนี้สินมากมายเอาไว้ให้

มารดาของทั้งสองสาวไม่รู้ว่าจะทำยังไงดี ในขณะที่กำลังจนตรอก ท่านซิคก็ปรากฏตัวเข้ามาในชีวิตอีกครั้ง พร้อมกับให้การช่วยเหลือ และในตอนนั้นเองมารดาของทั้งสองสาวก็ได้ยกพี่สาวของไหมทอง นั่นก็คือไหมแก้วให้แต่งงานกับลูกชายของคุณลุงซิคคนนั้น

หลายปีผ่านไปจนกระทั่งมารดาของพวกเธอเสียชีวิต ไหมแก้วทำเป็นไม่รู้ไม่ซีกับสัญญา นั่นทำให้ท่านซิคต้องเดินทางมาที่ประเทศไทยด้วยตนเอง หลังจากคิดทบทวนอยู่นานในที่สุดพวกเธอก็ยอมเดินทางไปยังเซแบค และที่นั่นไหมแก้วก็ถูกลักพาตัวไป

ไม่ว่าว่าจะเป็นพรหมลิขิตที่ต้องการจะเล่นตลก เพราะลูกชายของท่านซิคไม่ยอมรับการแต่งงานในครั้งนี จึงเลือกที่จะไปจัดการกับโจรในทะเลทรายมากกว่าจะอยู่รอรับว่าที่เจ้าสาว แต่แล้วเจ้าโจรร้ายนั้นก็กลับเป็นโจรกลุ่มเดียวกันที่ลักพาตัวเจ้าสาวของเขาไป

ท่ามกลางความซุลมุนนั้น ในที่สุดทั้งสองคนก็ได้พบกัน และกลายเป็นรักแรกพบที่ส่งผลให้ทั้งสองคนได้แต่งงานกันในที่สุด

อา...นั่นแหละปัญหาเริ่มจากตรงนั้น

ซิคจาคอบมีเพื่อนอยู่คนหนึ่งชื่อว่าเดค เขาเป็นชาวอิตาลีและยังเป็นผู้ชายเจ้าชู้ที่สุดในโลกด้วย

วันหนึ่งไหมทองเดินไปเจอกับเขาโดยบังเอิญ และเรื่องราวทั้งหมดก็เริ่มต้นขึ้นจากวันนั้น ก่อนที่เขาจะหายตัวไปอย่างไร้ร่องรอย

"โอ๊ะ!"

"โอ๊ย!"

โหมทองถึงกับเซไปหลายก้าว หญิงสาวแทบจะล้มลงไปนั่งกับพื้น ถ้ากำแพงแข็งแรงที่เธอชนจะไม่มีนมือมากกว่าแขนของเธอไว้ก่อน

"โอ สาวน้อยแสนสวยจากไหนเนี่ย สนใจไปตีผมอะไรกับผมที่ห้อง น้อยมั๊ยครับ"

คำพูดยั่วเย้าเป็นภาษาอังกฤษสำเนียงต่างชาติดังออกมาจากริมฝีปาก ได้รูป ศีรษะที่ปกคลุมไปด้วยเรือนผมสีน้ำตาลเข้มจนเกือบดำสนิท และดวงตาสีเข้มก้มมองร่างเล็กบางในอ้อมกอด

ความคิดแรกที่เห็นใบหน้าสวยในอ้อมแขนก็คือ เขาอยากจะจูบเธอ เพราะอยากจรรู้เหลือเกินว่าริมฝีปากอวบอ้อมหยดย้อยตรงหน้าจะหวานสักเพียงใด

"ปล่อยฉันเดี๋ยวนี้!" โหมทองตอบกลับด้วยภาษาเดียวกัน ทว่าสำเนียงของเธอดีกว่ามากทำให้อีกฝ่ายดูจะแปลกใจเล็กน้อย

เดค ริกกี้ ลูคเซเซ เจ้าพ่อตลาดหุ้นของอิตาลีจำเป็นต้องพิจารณาหญิงสาวตรงหน้าใหม่อีกครั้ง ตอนแรกเขาคิดว่าเธอคือหนึ่งในบรรดาสาว ๆ ที่เพื่อนของเขาซิคจาคอบ ลานายันหามาเพิ่มให้ เพราะตอนนี้ในห้องนอนของเขาเต็มไปด้วยสาว ๆ เหล่านั้น และพวกเธอก็กำลังนอนหลับหลังจากที่ผ่านกิจกรรมรักอันดุเดือดเร้าร้อนกับเขาตลอดสองวันที่ผ่านมา

"ชื่ออะไรสาวน้อย ผมชื่อเดค เป็นเพื่อนกับท่านซิคจาคอบ"

'เพื่อนของท่านซิคคนนั้นนะหรือ'

โหมทองเคยเห็นท่านซิคจาคอบคนนั้นจากที่ไกล ๆ เธอกับเขายังไม่ได้รับการแนะนำอย่างเป็นทางการ เนื่องจากท่านซิคคนนั้นดูเหมือนจะงานยุ่งอยู่ตลอดเวลา ที่สำคัญเธอเองก็ไม่ชอบออกมาเดินเล่นข้างนอกห้องนอน เพราะความร้อนที่ทำให้เธอแทบจะเป็นบ้า ดังนั้นการที่เขาจะมีเพื่อนมาอยู่ด้วย โดยที่เธอไม่รู้ก็คงไม่ใช่เรื่องแปลก เพราะอย่างไรเสียพระราชวังแห่งนี้ก็กว้างขวาง

จนแทบจะทำให้คนคนหนึ่งหายตัวไปอย่างไร้ร่องรอยได้อย่างไม่ยากเย็นนัก

"ไม่จำเป็นต้องแนะนำตัว แต่ก็ขอบคุณที่ช่วยค่ะ ฉันคงเดินทางมา
นี่คงเป็นส่วนของพวกเขาผู้ชาย ขอขอบคุณและขอตัวก่อน"

ไหมทองสะบัดตัวให้พ้นจากมือของอีกฝ่าย ก่อนจะเดินหนีไปอย่าง
รวดเร็ว

เดคมองตามร่างบางที่เพิ่งจะหลุดมือไปอย่างเสียดาย ที่เขายังไม่ทำ
อะไรเธอตอนนี้ เพราะรู้ว่ากฎของพระราชวังแห่งนี้เข้มงวดมากแค่ไหน หาก
เธอเป็นของใครบางคนล่ะก็ การที่เขาไปยุ่งด้วยอาจทำให้ท่านเจ้าของวังแห่งนี้
โกรธจนตัดมือของเขาเลยก็ได้ แน่نونว่าเดคยังอยากมีครบทั้งสองมืออยู่

ไหมทองเหม่อมองออกไปด้านนอก เธออยู่ในห้องนี้เจียบๆ มาหลายวัน
แล้วเนื่องจากตอนนี้ไหมแก้วกำลังทะเลาะๆ ไปเกี่ยวกับซีคจาตอทุกวัน ปล่อยให้
เธอเฝ้าห้องอยู่คนเดียวจนจะกลายเป็นนางห้องอยู่รอมร่อ

เฮ้อ...ไม่ใช่ว่าเธออยากจะอยู่แบบนี้สักหน่อย แต่ถ้าเธอขอไปด้วย ดูท่า
เธอคงจะกลายเป็นก้างขวางคอขนาดใหญ่ของสองคนนั้นแน่ จะว่าไปแล้วเมื่อ
ไหร่ไหมแก้วจะยอมรับสักทีนะว่าตัวเองเริ่มมีใจให้คู่หมั้นไปตั้งนานแล้ว จนปาน
นี้ทั้งสองคนก็ดูเหมือนจะดูๆ กันอยู่ไม่ตัดสินใจทำอะไรลงไปสักที

ในที่สุดหลังจากที่จับเจ้าอยู่ในห้องหลายวันเข้า ไหมทองก็ตัดสินใจว่า
เธอจะไปเดินเล่นแก้เครียดสักหน่อย

หญิงสาวเดินลัดเลาะไปตามทางเดินเล็กๆ ที่นางข้าหลวงบอกกับ
เธอว่าเป็นเส้นทางที่พวกเขาใช้กัน และมันสามารถไปโผล่ได้ทุกๆ ที่ที่เธอ
ต้องการ

เวลานี้ไหมทองต้องการที่จะมุ่งหน้าไปยังห้องสมุด บางทีหนังสือเหล่านี
นั้นคงจะช่วยอะไรเธอได้บ้างไม่มากก็น้อยละนะ

หลังจากเดินผ่านตำหนักและห้องพักมากมาย ในที่สุดไหมทองก็มา

ปรากฏตัวที่ห้องสมุด ซึ่งอยู่เกือบจะด้านหน้าสุดของตำหนักรับรองแห่งนี้
ที่หน้าห้องไม่มีทหารยามยืนอยู่เลยแม้แต่คนเดียว แต่จะว่าไปแล้วเธอก็ได้รับอนุญาตจากคุณลุงซิคแล้วว่า พวกเธอสองคนพี่น้องสามารถไปได้ทุกๆ
ที่ในพระราชวังแห่งนี้ ดังนั้นก็หมายความว่าเธอสามารถเข้าไปในห้องสมุดแห่งนี้
ได้โดยไม่ต้องขออนุญาตใครอีก

ไหมทองตัดสินใจเปิดประตูเข้าไปด้านในทันที กลิ่นกระดาษและกลิ่น
น้ำมันขัดไม้ลอยเข้ามากระทบจมูก หนังสือกับไหมทองเป็นของคู่กันมาแต่ไหน
แต่ไร ไหมทองอาจจะชอบเงินและสิ้นเปลืองเวลาเกือบทั้งหมดไปกับการหาเงิน
แต่ไหมทองกลับใช้เวลาว่างส่วนใหญ่อยู่กับหนังสือมากกว่า

ไหมทองชอบโลกในหนังสือ เพราะอย่างน้อยมันก็ทำให้เธอได้รู้เรื่อง
ราวแปลกประหลาดมากมาย โดยไม่จำเป็นต้องเอาตัวเองเข้าไปเสี่ยง ไม่เหมือนกับ
ไหมแก้วที่ทำทุกอย่างได้เพื่อเงิน และไม่สนใจว่าตนเองจะต้องลำบากใน
ภายหลัง

"หือ..."

ไหมทองเดินสำรวจห้องหนังสืออยู่พักหนึ่ง ก่อนจะสะดุดตาเข้ากับร่าง
ของใครคนหนึ่งที่กำลังนอนเหยียดยาวอยู่บนเก้าอี้ที่หันหน้าออกไปทางสวน
ใบหน้าของผู้ชายคนนั้น อยู่ในลักษณะตะแคงข้าง แต่เธอก็จำได้ดีว่า
เขาคือใคร

'นั่นมันอีตาเดคไม่ใช่หรือนั้น'

ไหมทองรู้สึกแปลกใจมากที่มาเจอผู้ชายคนนี้ได้ เพราะพูดตามตรง
ว่าเขาไม่เหมาะกับห้องสมุดเลยแม้แต่หน่อย แต่เจอกันเมื่อหลายวันก่อน เธอก็รู้
แล้วว่าผู้ชายคนนี้ไว้ใจไม่ได้

เดิมทีไหมทองตั้งใจเอาไว้ว่าจะค่อยๆ เดินออกจากห้องสมุดไป แต่แล้ว
เธอก็นึกได้ว่า ถ้าเธอออกไปตอนนี้เธอจะต้องใช้เวลาอีกครั้งวันที่เหลืออยู่กับ
ความเงิบเหงา ดังนั้นหญิงสาวจึงตัดสินใจว่าจะอยู่ต่อเพื่อหาหนังสือที่ต้องการ

แล้วค่อยออกจากห้องนี้ไปเงียบๆ เหมือนตอนเข้ามา

หญิงสาวค่อยๆ ย่องเข้าไปรอบๆ ห้อง ดวงตาคู่งามกวาดตามองหา
หมวดวรรณกรรมต่างๆ ซึ่งมีหลากหลายภาษา จนเธออดคิดไม่ได้ว่าคุณลุงชืด
กับท่านชืดจาขอบพูดได้กี่ภาษากันแน่ อีกรายพวกเขาเคยเข้ามาอ่านหนังสือ
ในห้องนี้กันบ้างหรือไม่ เพราะแต่ละเล่มยังดูใหม่มากเสียจนอดคิดไม่ได้ว่ามัน
มีเอาไว้เพื่อประดับประดามากกว่าจะถูกใช้อ่านอย่างจริงจัง

อืม...ไม่ว่าพวกเขาอาจจะไม่มีเวลามานั่งอ่านก็ได้

โหมทองได้หนังสือสองสามเล่มจากชั้น หลังจากที่ได้เจอหนังสือที่
อยากอ่าน ความคิดของเธอก็ถูกโลกแห่งจินตนาการควบคุมเอาไว้ จนลืมทุกสิ่ง
ทุกอย่างจนหมด แม้แต่ผู้ชายที่นอนอยู่บนเตียงนอนเล่นนั่นด้วย

นิ้วเรียวย่อยๆ ไล่ไปตามสันหนังสืออย่างหลงใหล กลิ่นกระดาษทำให้
หัวสมองของเธอโลดแล่น ก่อนหน้านั้นหญิงสาวเคยวาดฝันเอาไว้ว่าวันหนึ่งเธอ
อาจจะเขียนหนังสือของตัวเองออกมาสักเล่ม หนังสือที่บ่งบอกความฝันและ
ตัวตนของเธอออกมา

ทุกครั้งที่โหมทองมองดูกระจก เธอกลับรู้สึกเหมือนว่าเธอกำลังขาด
อะไบางอย่าง ราวกับเธอยังไม่ถูกเติมเต็ม ก่อนหน้านั้นเธอมีไหมแก้วเป็นส่วน
หนึ่งของเธอ แต่เวลานี้หัวใจของไหมแก้วไม่ได้อยู่ที่เธออีกต่อไปแล้ว

ฝ่าแฝด หมายถึงใครคนหนึ่งที่จะต้องเกี่ยวพันกันไปจนวันตาย ใครคน
นั้นที่อาจจะหน้าตาเหมือนกันหรือไม่เหมือนกัน แต่พวกเขาก็เกิดมาพร้อมๆ กัน

เวลานี้ไหมแก้วมีที่ของตัวเองแล้ว โหมทองกลับรู้สึกว่าตัวเองราวกับ
เป็นเงาของไหมแก้วมากขึ้นทุกวันๆ หากเธอยังไม่มีที่ของตัวเอง วันหนึ่งเธอ
จะกลายเป็นเพียงเงาสะท้อนของไหมแก้วหรือเปล่านะ

"กำลังคิดอะไรอยู่หรือ"

น้ำเสียงทุ้มกับลมหายใจร้อนผ่าว ที่มาพร้อมกับกลิ่นน้ำหอมของน้ำยา
โกนหนวดกำลังโอบล้อมร่างของเธอเอาไว้

"ไม่ใช่เรื่องของคุณ"

ไม่รู้ว่าคุณตื่นขึ้นมาจากเตียงตั้งแต่เมื่อไหร่ แต่ตอนนี้เขากำลังกักหญิงสาวเอาไว้ระหว่างท่อนแขนแข็งแรงของตน และยังคงหันหลังบนเรือนผมเงางาม ทั้งยังแอบสูดกลิ่นหอมจากเรือนผมดำสลวยของเธอด้วย

...เป็นผู้ชายที่ชอบฉวยโอกาสจริงๆ

"จะไม่ใช่เรื่องของผมได้อย่างไร เห็นคุณทำท่าทางเหมือนกับกำลังคิดอะไรอยู่แบบนี้ มันทำให้ผมอยาการู้ขึ้นมาทันทีเลยว่า ในความคิดนั้นมีผมอยู่ด้วยหรือเปล่า"

"แล้วคุณจะทำอะไรไปทำไม" ไหมทองถามโดยไม่ยอมหันหน้ามา

"ก็เพราะผมดันสนใจคุณนี่สิ"

ไหมทองไม่คิดว่าอีกฝ่ายจะพูดออกมาตรงๆ ดื้อๆ แบบนี้ ว่าไปแล้วเธอก็เป็นแค่สาวน้อยอายุยี่สิบสามที่ไม่เคยมีแฟนเป็นตัวแทนตนด้วยซ้ำ ไหนเลยจะเชี่ยวชาญเหมือนกับเดค หนุ่มใหญ่อายุสามสิบสองได้

...แค่ค่าประสบการณ์ก็ติดลบ จนไม่รู้ว่าจะตามกันทันหรือเปล่าแล้ว

เป็นเพราะคำพูดประโยคนี้ ทำให้ไหมทองรู้สึกที่ตัวเองกำลังอยู่ในอันตรายอย่างไร้เหตุผล หญิงสาวจึงตัดสินใจหันกลับมาเผชิญหน้ากับอีกฝ่าย โดยที่ตนเองยังถูกกักตัวไว้ระหว่างท่อนแขนแข็งแรงของเขา

เมื่อทั้งคู่เผชิญหน้ากัน ไหมทองกลับรู้สึกว่าเขาตัดสินใจผิดที่คิดจะเผชิญหน้ากับผู้ชายคนนี้ตรงๆ ในระยะใกล้ขนาดนี้ เขาไม่แค่เข้ามาใกล้ จนเธอรู้สึกได้ถึงลมหายใจร้อนผ่าวของเขาเท่านั้น เขายังใช้แววตาเร้าร้อนที่เต็มไปด้วยความต้องการจ้องมองเธอก็ด้วย

"รีบกวนถอยออกไปด้วยค่ะ"

"ทำไมล่ะ แบบนี้ก็ดีอยู่แล้ว ผมชอบนะ" เดคมองหญิงสาวตรงหน้าด้วยดวงตาคมคาย

"แต่ฉันไม่ชอบ กรุณาถอยออกไป ก่อนที่จะเกิดอันตรายขึ้นกับคุณจะ

ดีกว่า"

ชายหนุ่มยังคงยืนอยู่ที่เดิม รวากับคำขู่ของเธอเป็นเพียงสายลมที่พัดผ่าน ไม่มีผลต่อตัวเขาทั้งสิ้น

"ไม่มีใครบอกคุณหรือว่า ห้ามไม่ให้พูดทำทายเป็นผู้ชายแบบนี้ละ"

"มีเหมือนกันค่ะ แต่ส่วนใหญ่พวกเขามักพูดไม่ค่อยจบ ฉันทก็เลยไม่เข้าใจว่าตอนท้ายๆ พวกเขาดังใจจะทำอะไรกันแน่"

ดวงตาคู้งามที่เปล่งประกายราวกับดวงดาวกำลังโชนแสง เดดเคยเห็นแววตาแบบนี้มาก่อน มันเป็นแววตาของนักสู้ที่ไม่ยอมแพ้ และไม่ยอมให้ใครหน้าไหนมาดูถูก

ข่าวการหนีเอาตัวรอดออกมาจากเงื้อมมือของนักค้าทาสของพระคู่มั่นดังไปทั้งเซแบค ก่อนหน้านั้นเดดไม่เชื่อว่าผู้หญิงจะสามารถทำทุกสิ่งทุกอย่างด้วยตัวคนเดียวได้ มาตอนนี้เมื่อเขาได้เห็นแววตาของหญิงสาวตรงหน้า เขาก็เชื่อจนหมดใจว่าสิ่งที่รำลึกกันนั้นเป็นเรื่องจริงแน่นอน

"ดูเหมือนคุณจะไม่เหมือนผู้หญิงคนอื่นจริงๆ ด้วย"

"ฉันทก็ไม่เคยบอกว่าเหมือน ในโลกนี้ยังมีผู้หญิงอีกมากมาย ที่มีนิสัยและความสามารถแตกต่างกันออกไป ไม่มีวันที่คุณจะได้เจอผู้หญิงครบทุกแบบหรอก เว้นเสียแต่ว่าคุณจะอายุยืนเป็นล้านปี"

ผู้หญิงตรงหน้านอกจากจะไม่หลงไปกับการชักชวนของเขา ทั้งยังดูถูกเขาต่อหน้าต่อตาอีกด้วย นี่ถ้าเป็นในอดีตเขาคงอึดมือร้อนร่างบอบบางตรงหน้าเข้าไปในห้องนอนและสั่งสอนให้รู้ว่า ใครกันแน่ที่ต้องเชื่อฟังคำพูดของอีกฝ่าย ขณะที่ในหัวของเดดกำลังเต็มไปด้วยความคิดมากมาย ความจริงบางอย่างก็พุ่งเข้ามากระแทกหัวใจของเขาอย่างรุนแรง

...ความจริงที่ว่าหญิงสาวตรงหน้า เป็นคู่มั่นเพื่อนสนิทของเขานั่นเอง!

เมื่อนึกถึงความจริงเรื่องนี้ได้ เดดจึงค่อยๆ ละมือจากชั้นหนังสือที่เขา

ใช้ก็กว้างบางเอาไว้ ทำทางของเขาทำให้ไหมทองรู้สึกแปลกใจนิดๆ เพราะ
ไม่คิดว่าผู้ชายที่ทำทางยโสอย่างเขาจะยอมทำตามที่เขาพูดง่ายๆ

ความจริงแล้วที่เดคทำแบบนั้นก็เพราะก่อนหน้านี้สองวันเขาเคยเจอ
กับไหมทองตอนที่หญิงสาวเข้าไปห้ามเนร่าไม่ให้ทำร้ายสีอา ผู้หญิงทั้งสองคน
เป็นนางในฮาเร็มของซีคจาตอบ และตอนนั้นเองซีคจาตอบก็บอกกับเดคว่าเธอ
เป็นคู่หมั้นของเขา เดคจึงเข้าใจผิดว่าไหมทองก็คือไหมแก้วในตอนนั้นเอง

เดคพยายามจะไม่หันไปมองหญิงสาวที่ยืนอยู่ข้างๆ ทว่าตั้งแต่เขา
ได้เจอกับเธอครั้งแรกเมื่อหลายวันก่อน ในใจของเขาก็ต้องการที่จะพบกับเธอ
อีกครั้ง ทั้งที่รู้อยู่แก่ใจว่าความต้องการนี้เป็นสิ่งที่ผิดมากเพียงใด

เขาพยายามแล้วที่จะไม่คิดถึงหญิงสาวที่พุ่งเข้ามาในอ้อมอกของเขา
เมื่อวันนั้น แต่ก็ดูเหมือนว่ามันเป็นสิ่งที่ทำได้ยากยิ่งนัก

ราวกับ...เธอพุ่งเข้าไปในหัวใจของเขาไปพร้อมๆ กัน

"คุณเข้ามาในห้องนี้ตั้งแต่เมื่อไหร่"

เดคพยายามเปลี่ยนเรื่อง เพื่อไม่ให้ทั้งคู่เข้าใจถึงความเสื่อมเสียให้มาก
นัก เขาถึงกับรู้สึกหงุดหงิดตัวเองที่ไม่สามารถเดินออกไปจากห้องนี้ และทั้ง
หญิงสาวเอาไว้ตามลำพังได้

"เข้ามาได้ซั๊กพักแล้วค่ะ ตอนเข้ามาฉันยังไม่เห็นคุณ แต่พอเดินไป
ซั๊กพักถึงได้รู้ว่าคุณเข้ามาที่นี่ก่อนแล้ว ฉันกำลังอยากจะอ่านหนังสือก็เลยคิด
ว่าจะรีบเลือกหนังสือแล้วก็รีบออกไป จะได้ไม่รบกวนคุณ ขอโทษด้วยนะคะ
ที่ฉันทำให้คุณตื่น"

ถึงจะไม่รู้ว่าเธอทำเสียงดังให้เขาตื่นตอนไหน แต่ไหมทองก็จำเป็นต้อง
พูดเอาไว้ก่อน เพราะอย่างไรเสียเธอก็เป็นฝ่ายเข้ามาในห้องนี้ทีหลัง

"ไม่เป็นไร คุณไม่ได้ทำให้ผมตื่นหรอก พอตีแสงแดดเริ่มเปลี่ยนทิศ
มาทางผมพอดีมากกว่า"

ว่าไปแล้วเดคก็อดรู้สึกแปลกใจไม่ได้ ปรกติแล้วเขาไม่เคยนอนหลับ

ในห้องที่มีคนแปลกหน้าอยู่ด้วยเลยแม้แต่ครั้งเดียว และคนแปลกหน้าที่ว่า ก็คือบรรดาสาว ๆ ที่เขาพามาหาความสุข ก่อนจะแยกจากกันด้วยความพอใจ ทั้งสองฝ่าย

"ท่าทางคุณไม่เหมือนเข้ามาอ่านหนังสือเลยนะคะ" ไหมทองชวนคุยไปเรื่อย เพราะอย่างน้อยเขาก็ทำตัวมีมารยาทกับเธอมากขึ้นกว่าตอนที่เจอกันครั้งแรก ดังนั้นเธอจึงไม่จำเป็นจะต้องตั้งแง่กับเขาอีกต่อไป

"ผมเข้ามาเพราะที่นี่ดูจะเป็นที่ที่นอนสบายที่สุดในด้านนี้แหละ อาจจะเป็นเพราะพอผมอ่านหนังสือที่ไว้รู้สึกง่วงนอนทุกทีก็กระมัง" ชายหนุ่มกล่าวยิ้ม ๆ

ไหมทองหัวเราะออกมาเบา ๆ พลางนึกในใจว่าคราวนี้เขาเปลี่ยนจากหนุ่มเจ้าชู้มาเป็นหนุ่มพราวเสน่ห์ซะสิ้นเสียแล้ว ผู้ชายคนนั้นดูถูกไม่ได้จริง ๆ

"ว่าแต่คุณเถอะ วันนี้ไม่ออกไปกับจacobหรือ เมื่อเช้าผมได้ยินหมอนั้นพูดว่าจะออกไปเกี่ยวกับคุณนี่"

"หือ..." ไหมทองทำหน้างง ๆ จากนั้นก็เข้าใจทันทีว่า ทำไมท่าทางของเขาถึงได้เปลี่ยนไปมากขนาดนี้

ที่แท้เพราะเขาคิดว่าเธอเป็นไหมแก้วนี่เอง!

ไหมทองไม่ได้มีความคิดว่าจะปิดบังอะไร เรื่องที่เธอกับไหมแก้วเป็นฝาแฝดกัน แต่เพราะท่านซีคจacobคนนั้นทำท่าเหมือนไม่ค่อยอยากจะแต่งงานกับไหมแก้วสักเท่าไร จนทำให้ทั้งเธอและไหมแก้วรู้สึกหมั่นไส้มาก พวกเธอจึงยังไม่ได้ออกเรื่องนี้กับเขา และดูเหมือนว่าคุณลุงซีคเองก็คิดคล้าย ๆ กันกับพวกเธอ จึงได้สั่งให้นางข้าหลวงและทหารทุกคนไม่ให้พูดถึงเรื่องนี้

แน่นอนว่าไหมทองจะละเว้นผู้ชายตรงหน้า ที่ได้ชื่อว่าเป็นเพื่อนของท่านซีคไปได้ยังไงกัน

"ไม่มีอะไรหรอกค่ะ ก็แค่กลับมาก่อน" หญิงสาวหลบตามองหนังสือในมือเพื่อซุกซ่อนความสนุกสนานเอาไว้ "ทำไมคุณถึงมานอนที่นี่ล่ะคะ ฉันทว่า

"เอ่อ...ที่รักจะ" เสียงเตคดังขึ้นใกล้ๆ ไหมทองลืมนตาขึ้นและก็พบว่าตอนนี้เจ้าเงินไม่ได้วิ่งอยู่เหมือนเมื่อครู่อีกแล้ว

"ทำไมไม่ไปต่อล่ะคะ" ไหมทองยังไม่เข้าใจว่าเกิดอะไรขึ้น แต่แล้วหางตาของเธอก็เห็นใครบางคนยืนอยู่

"ดูเหมือนผมจะถูกจับข้อหาขับรถเร็วอีกแล้ว แอ้มยังเป็นตำรวจคนเดิมที่จับผมเมื่อคราวที่แล้วด้วย สงสัยเราคงต้องแวะไปโรงพักกันก่อนแล้วค่อยไปเรือนหอกันนะครับ"

ไหมทองเห็นสีหน้าสำนึกผิดของสามี กับใบหน้าเคร่งขรึมของตำรวจที่เพิ่งจะจับเจ้าพ่อของเดอะชาโดว์ด้วยข้อหาขับรถเร็วก็หัวเราะออกมาดังลั่น วินาทีนี้เธออดสงสัยไม่ได้ว่าเห็นที่ชีวิตเธอกับเขา คงมีเรื่องมากมายที่จะสามารถเอาไว้เล่าให้บรรดาลูกๆ ฟังเป็นนิทานก่อนนอนได้กระมัง

อ้อ...ถ้าเขารอดจากคุณตำรวจผู้ชื่อตรงในหน้าที่คนนี้ได้ล่ะนะ ฮีๆ

จบบริบูรณ์